

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3766/23
27.9.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Сање Пејовић и Ирине Трифуновић Радуловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Обрадовић из Новог Београда, Нехруова 206 и ББ из ..., против туженог “САВА неживотно осигурање” а.д.о. Београд, Булевар војводе Мишића 51, кога заступа Катарина Милосављевић, адвокат из Београда, Светозара Марковића 19, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 647/20 до 23.10.2020. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 647/20 од 23.10.2020. године у ставу другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом и обавезујућем делу става осмог изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 647/20 од 23.10.2020. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском од 02.07.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА да се обавезе тужена да овом тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то на име умањења животне активности износ од 190.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 250.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 05.10.2010. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиоца АА у делу којим је тражена накнада нематеријалне штете за наруженост у износу од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2010. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца АА за накнаду трошкова спора, а ставом петим изреке утврђено је да је тужба тужиоца АА у делу да се обавезе тужени да овом тужиоцу на име накнаде

материјалне штете за оштећену гардеробу исплати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.02.2009. године до исплате повучена. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ у делу да се обавезе тужени да овом тужиоцу исплати новчане износе ближе означене истим ставом изреке са каматом. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужиоца ББ за накнаду трошкова спора, а ставом осмим изреке обавезани су тужиоци да солидарно туженом на име трошкова спора исплате износ од 482.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до исплате, а одбијен захтев за исплату законске затезне камате почев од дана пресуђења до дана наступања услова за извршење.

Против наведене пресуде у ставу другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом и обавезујућем делу става осмог изреке, како то произилази из жалбе, тужиоци су благовремено 25.12.2020. године изјавили жалбу из свих законских разлога, док допуна жалбе тужилаца од 15.01.2021. године није поднета у законском року предвиђеном за изјављивање жалбе, због чега иста није разматрана.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/11 са изменама и допунама), који се примењује на основу члана 506 став 2 истог закона, другостепени суд је оценио да је жалба тужилаца неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП јер је изрека пресуда разумљива, а дати разлози о битним чињеницама су јасни, потпуни и у складу са изведеним доказима.

У току првостепеног поступка је утврђено да је тужилац АА (син тужиоца ББ повређен у саобраћајној незгоди која се догодила 21.02.2009. године око 04,50 часова у ..., на тај начин што се ВВ, као возач путничког возила марке "Мерцедес", ознака наведених у образложењу и осигураног код туженог, кретала коловозом супротно одредбама Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима и није пропустила возило којим се кретао тужилац АА, услед чега је дошло до контакта између возила, а којом приликом је тужилац АА задобио тешку телесну повреду у виду прелома петог, шестог и седмог вратног пршљена, нагњечину у пределу главе, као и потрес мозга лакшег степена, при чему је трпео физичке болове и страх. Умањење животне активности тужиоца АА је 30%, при чему не постоји наруженост. Тужилац АА је трпео страх различитог интензитета и са психијатријске стране не постоји умањење животне активности. Умањење животне активности од 30% огледа се у смањеној толеранцији на сва тешка физичка оптерећења и напрезања која подразумевају дизање и ношење терета, хигијене, облачења и прибављања намирница, услед ограничене покретљивости вратне кичме у средњем степену. Тужилац је трпео секундарни страх средњег интензитета, који је трајао неколико часова у виду забринутости за здравствено стање, који је замењен секундарним страхом нижег интензитета и страх није оставио трајније последице са психијатријске стране. Од тренутка повређивања, па у наредних 5-7 дана тужилац је трпео болове јаког интензитета, који су прешли у болове средњег

интензитета у трајању 15-21 дана, а потом болове слабог интензитета у трајању од укупно 60 дана.

У вансудском поступку је тужиоцу АА утврђена накнада од стране туженог на име материјалне и нематеријалне шете и то на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности 500.000,00 динара, за претрпљени страх 250.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 350.000,00 динара и на име наружености 100.000,00 динара, те да је тужиоцу АА на његов рачун који се води код Комерцијалне банке а.д. Београд 02.04.2015. године уплаћен износ од 923.294,85 динара, потом 330.000,00 динара и 1.786.116,60 динара (износ од 1.786.116,60 динара обухвата износ од 834.615,60 динара на име губитка зараде).

У моменту повређивања тужилац АА је као дипломирани правник у Адвокатској комори Србије, по решењу бр. ..., био евидентиран као приправник - волонтер у адвокатској канцеларији тужиоца ББ. Решењем Републичког завода за здравствено осигурање од 08.07.2009. године утврђено је да је тужиочева повреда настала 21.02.2009. године евидентирана као повреда на раду и одређена му је накнада за телесно оштећење седмог степена у износу од 2.239.07 динара, које се исплаћује 14.09.2010. године. По отказу уговора о раду који је тужилац ББ дао тужиоцу АА решењем донетим 31.08.2011. године, тужилац АА се пријавио Националној служби за запошљавање.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете, првостепени суд је оцењујући да ли је у вансудским исплатама тужиоцу исплаћена у потпуности накнада нематеријалне штете, утврдио да је исплата накнаде нематеријалне штете извршена 02.04.2015. године, те да је у време исплате тужиоцу АА на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности од 30% правична новчана накнада износила 500.000,00 динара, за претрпљени страх 250.000,00 динара и за претрпљене физичке болове 350.000,00 динара, имајући у виду степен умањења животне активности и врсту, степен и интензитет физичких болова и страха које је критичном приликом трпео, чиме је закључио да је тужиоцу у вансудском поступку, а сагласно одредби члана 200 Закона о облигационим односима, у потпуности исплаћена накнада нематеријалне штете, те одлучио као у ставу другом изреке побијане пресуде.

Одлука као у ставу трећем изреке којом се одбацује тужба тужиоца АА за исплату накнаде за претрпљене душевне болове због наружности је донета из разлога што је пресудом Првог основног суда у Београду П 21247/11 од 11.09.2017. године правноснажно одлучено о захтеву за исплату накнаде штете овог вида нематеријалне штете, а ставом петим изреке побијане пресуде, утврђено је да је тужба овог тужиоца повучена у делу који се односи на накнаду материјалне штете, с обзиром да тужилац АА уређеним тужбеним захтевом од 02.07.2020. године није потраживао материјалну штету за оштећену гардеробу, због чега је првостепени суд донео одлуку применом члана 202 ЗПП.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца ББ да се обавезе тужени да овом тужиоцу исплати на име нето зарада исплаћених тужиоцу АА и на име зарада исплаћених као противвредност 600 евра, те на име пореза на зараде и на име

доприноса на зараде, које је тужилац ББ исплатио тужиоцу АА, овај тужбени захтев је одбијен као неоснован, с обзиром да је у току поступка несумњиво утврдио да је АА код тужиоца ББ радио као приправник - волонтер на вежби, дакле без обавезе исплате зараде, због чега је тужилац ББ без основа уплаћивао зараду и доприносе, при чему је закључио и да би само тужилац АА био активно легитимисан да потражује изгубљену зараду од туженог.

Оцењујући жалбене наводе тужилаца, Апелациони суд налази да је првостепени суд на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно примено материјално право када је одлучио као у побијаном делу изреке првостепене пресуде, а за своју одлуку дао јасне и на закону засноване разлоге.

Неосновано се жалбом указује да је неправилна одлука првостепеног суда којом је одбијен тужбени захтев тужиоца АА за накнаду нематеријалне штете, а ово из разлога што је првостепени суд несумњиво утврдио да је тужиоцу АА 02.04.2015. године извршена исплата на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, која у конкретном случају износи 30%, и то у висини од 500.000,00 динара, као и за претрпљене физичке болове (350.000,00 динара) и страх (250.000,00 динара), а који исплаћени износи на дан 02.04.2015. године и по оцени овог суда представљају правичну накнаду за претрпљене видове нематеријалне штете, која је правилно одмерена у смислу члана 200 ЗОО у вези са чланом 231 ЗПП. Приликом одлучивања и овај суд је имао у виду висину умањења животне активности, као и степен и јачину претрпљених физичких болова и страха у конкретном случају, утврђених од стране вештака медицинске струке.

Имајући у виду да је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П 21247/11 од 11.09.2017. године одлучено о тужбеном захтеву тужиоца за исплату накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због наружености, то је правилно првостепени суд ставом трећим изреке одбацио тужбу у означеном делу.

Правилно је првостепени суд и ставом петим изреке утврдио да је тужба повучена у делу којим је тужилац АА тражио накнаду материјалне штете за оштећену гардеробу, с обзиром да је иста донета правилном применом члана 202 ЗПП јер уређеним туженим захтевом од 02.07.2020. године тужилац није потраживао овај вид материјалне штете.

Правилна је и одлука првостепеног суда из става шестог изреке побијане пресуде којим је одбијен тужбени захтев тужиоца ББ за накнаду материјалне штете, а ово из разлога што је у току првостепеног поступка несумњиво утврђено да је тужилац АА у време повређивања у Адвокатској комори Србије био евидентиран као приправник – волонтер у адвокатској канцеларији тужиоца ББ, због чега тужилац ББ неосновано потражује да се му се исплате новчани износи исплаћени на име зараде и на име пореза и доприноса на зараде, а који је исплати тужиоцу АА у утуженом периоду. Ово тим пре јер се тужиоци позивају на уговор о раду од 1.6.2006. године у коме се наводе одредбе Закона о раду који је донет 2009. године, дакле након закључења уговора, при чему не постоји документација на околност плаћених пореза и доприноса на тражене новчане износе, као ни релевантни докази о исплаћеним

зарадама након повређивања тужиоца АА, при чему је и овај суд имао у виду да је тужиоцу АА од стране туженог исплаћен накнада у висини од 834.615,00 динара на име губитка зараде, из чега произилази да тужиоцу АА по повређивању нису исплаћиване зараде од стране туженог ББ како су то тврдили тужиоци у овој парници.

Суд је ценио и остале жалбене наводе тужилаца, али како се истим не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, то се посебно не образлажу.

Апелациони суд није узео у разматрање писмене доказе приложене уз жалбу јер тужиоци нису доставили доказе да су били оправдано спречени да исте доставе пре закључења главне расправе.

Потврђене су и одлуке о трошковима парничног поступка јер су донете правилном применом члана 153 и 154 ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 390 ЗПП одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић